

Hayat Kısa Kuşlar Öldü

– Artist Şair · 20 Mart 2017

Zarifçe esen meltem vuruyor canıma,
Hülyalı gözlerimde koyu bir hüzün,
Nergisler açmaya dururken aşk gelimi,
Kurşunlar döktüyorum nazarında hakir bedenime.

Ayağıma takılır rahatlığın esamesi,
Pişmanlığıma maşuk olmaksana
Ölmeyi yeğlerdim.
Tasadüfen düşmeyi bir köşe başında,
Yol bitecek korkusuyla yürümek veya.
Ölmeyi yeğlerdim.

Sabah ezanı çağlıyor yaralı kelimelerle,
Tut ellerimden,
Gözlerimin dehlizinde can çekişmiş sevdanın kıyısından
Bilelim.
Kimsiniz ?
Neredesiniz ?
Bilelim,
Sevdaya yanaşmayı.
Bilelim en umulmadık zamanlarda çöl aşan develerin kervanında
Kaybolmayı,
Bilelim arş-ı âlâ da misafir olmayı,
Bilelim...

Gözlerimiz değmeden birbirlerine
Karşı karşıya dizildi pencerelerimiz.
Rüzgarı ortamıza almıştık soğuk zamanlarda,
Ay tutulmuşcasına yaşarken
İçimize gizlediğimiz hayatlarda
On bin kelime yuttuk.
On bin mısraya
Hapsoldük.

Apansız iç çekiyorum hayatın ortasında,

Gönlüme diktiğim kırmızı ardıç
Yaprak döktü göğümdeki kayalıklarda.
Biliyorum,
Kırıktı geçtiğim köprü.
Ayağımın altından kayıp gidiyordu
Çok sevdiğim Arnavut kaldırım taşı.
Gelmeyecekti o gemi...

Artık kaybolmuş bir debbahım korkularda,
Hayata bulunduğum acı itiraf,
Kursağımda kaldı gülüşüm
Hayat kısa
Kuşlar öldü...